

то всім порубаю сокиров
ноги, а пару злочин старих,
принесу до хати, запру до
комори. Ото будуть молоти
на жорнах.

Гр.: Або вони такі силь-
ні, щоби камінь тягнули?
Йв.: Водий вас. А ви ви-
чуети яка в него сила? як
де втне, аж міхур набіжить,
як сливки!

Гр.: Йду, куми, бо за-
стигнут пироги з ягодами.
Добраніч.

Підслухав краля.

СПРАВЫ „Р. Н. СОЮЗА.“

Хотят приступити до
„Союза“ най посылають
вступне и мѣсячне до ка-
сiera:

Alex Shlanta,
Postmaster.
MAYFIELD, PA., Lack. Co.

И увѣдомлять секретаря
подъ адресомъ:
D. D. Rydz,
P.O. Box 355,
OLYPHANT, PA., Lack. Co.

Хто бы бувъ покривде-
ний водъ котрого зъ уряд-
никовъ „Союза“, нехай пи-
ше до председателя:
REV. A. BONCHENSKY, 10 May str.
Ansonia, Conn.

Въ другой половинѣ Юлія с. р. при-
ступили до „Р. Н. Союза“ слѣду-
ючі нові члены:

Стефанъ Юрко	996
Онуфрій Ів.	978
Priceburg, Pa.	
Барушокъ Тимко	2184
Либунъ Андрей	2185
Станчанъ Ів.	2185
Мима Мия.	2186
Ковальчикъ Фец.	2186
Мотыль Ілько	2187
Федоринець Олек.	2187
Парыло Лав.	2188
Мима Ілько	2188
Голendra Анд.	2189
Мотыль Фецо	2189
Данчо Михайл	2190
Парколюпъ Онуф.	2190

(Дальше буде.)

Велике нещасте недавно
тому споткало въ Елеапога,
Pa. Миколоу Карпана. Под-
часъ роботы въ майнахъ
експлодувавъ газъ и вы-
паливъ ему обѣ очи. Кар-
панъ походить зъ Галичи-
ны, села Тылива, пов. Кро-
сно и має въ краю жену и
дѣти. Щасте еще, що на-
лежить до „Р. Н. Союза“,
отже дѣстане за помогою.
— Таке подѣбне нещасте може
споткати кожного нашого
робѣтника, але бѣда ему,
если не належавъ до нѣя-
кои організації. Отже, бра-
та робѣтники, приступайте
до братствъ и до „Р. Н. Со-
юза“, бо нѣхто не може
знати, що ся зъ нимъ стане.
А бѣда не ходить по лѣсѣ,
але по людяхъ!

Безъ вступного
до „Р. Н. Союза“ буде
приниматись членѣвъ въ
мѣсяцю Октобру с. р.

Д. Пиръ,
секретарь

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

Марія Глюзъ, родомъ зъ
Шквѣртного, пов. горлиць-
кого, въ Галичинѣ, жена
Давька Глюза, члена „Р. Н.
Союза“, ч. гол. кн. 1704, зъ
Jersey City, N. J., померла
дня 16. липня, б. р.

Антоніна Вислоцка, же-
на Дмитрія Вислоцкого, чл.
„Р. Н. Союза“, ч. гол. кн.
359, зъ Shamokin, Pa., по-
мерла дня 6. юлія, 1901.
Небѣжка була родомъ зъ
Устѣя Руского и походила
зъ роду Гамбалѣвъ.

Вѣчнай имъ память!

НОВИНКИ.

Дѣстане безплатну пораду.
Кожный, хто має яку справу до суда въ
старѣмъ краю, и напине до головного уря-
ду Руско Народного Емиграційного Дому
въ Америцѣ на адресу: REV. N. РІДНОРСЬКІ
76 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Руско-Народ. Емиграційный Домъ має
своего руского адвоката въ краю.

Увага
До 5. августа водновѣло
на нашу загадку, умѣщену
въ 30-омъ числѣ „Свободы“,
22 людей. Имена ихъ пода-
мо доперва позвѣйше. Про-
симо спѣшитисѣ зъ надыс-
ланемъ водновѣдей, бо часъ
уже короткій; термѣвъ кон-
чить ся 25. августа.

— Водтляло руку Ипол.
Демчакови, 24-лѣтньому Ру-
сина въ Jessup, Pa. ми-
нувши суботы. Вѣнь ро-
бивъ подъ брехою, и упавъ
зъ кары на землю, а коло
перейшло ему черезъ руку.
Теперь находятъ ся въ Las-
kawana шпитали въ Scrant-
on, Pa. и иривдоподобно
выздоровѣе, але буде калѣ-
кою до смерти. И. Д. на-
лежить до братства им. В.
Хмельницкого въ Олифан-
тѣ.

— Збилися два трены
минувши недѣлѣ недалеко
Lockport, N. Y., при чѣмъ
2 людей стратило жите, а
многій покалѣченъ.

— Величезный мѣстъ
бруклинскій пукъ въ коль-
кохъ мѣсяцяхъ, а зауважавъ
се доперва якийсь полісменъ
— помимо сего — що мѣсто
удержуе добре платныхъ ин-
спекторѣвъ, котрыхъ обо-
вязкомъ доглядати мосту и
доносити о кождѣмъ хочъ
бы найменшѣмъ его ушко-
дженю.

— Мати нѣмецкого цѣса-
ря умирае.

— Желѣзна основа ве-
ликого будынку, який бу-
дуе ся на розѣ 5-ой и Грендъ
улицѣ въ Питсбургѣ, Па.,
перевѣрила ся манувишю
пятицифъ, при чѣмъ 3-хъ лю-
дей було на мѣсци заби-
тыхъ, а оденъ е тяжко по-
товченый. Вину сего неща-
стѣ приписують будѣвни-
чому.

— Ажъ до сего вже до-
ходить, що въ стѣтѣ Мис-
сиссипі починають вже лі-
чувати цѣлы муриныскі ро-
дны. Таке стало ся дня 1.
с. м. въ мѣстечку Карро-
литонъ, де скажена товпа
вытягнула зъ вязницѣ цѣлу
родину муриновъ, зложеноу
зъ матери, сына и дочки,
пѣдозрѣлыхъ о убійство, и
вывѣшали ихъ всѣхъ въ
недалекѣмъ лѣску. Страшна
звѣрскѣсть, тымъ болѣше,
що якъ показало ся, двѣ
повѣшенны женщины зовѣсь
не були нѣчого винны!

— Панъ-американську
выставу оглянуло въ про-
тягу 3-охъ минувшихъ мѣ-
сяцѣвъ 2,724,908 гостей.

— Горять лѣсы въ Пру-
сахъ. 1.200 акровъ лѣса въ
огни, котрый трудно угаси-
ти зъ причины сильного
пѣвночно-заходного вѣтру.

— Чудного попа мае
польска парохія въ Shenan-
doah, Pa. Называе ся вѣнь
кс. Янушкевичъ и (якъ до-
носятъ „Paraguta“) попадае
въ страшенну лють, наколи
зобачить, що робѣтникъ чи-
тае яку свѣтску книжку
або газету. Агітуе проте
вѣсьми слагами, щоби нѣхто
нѣчого не читавъ, а навѣтъ
выклиная неслухняныхъ зъ
амбоны. Де вѣнь такий вы-
родивъ ся — не знати, але
се певно, що вѣнь о 300
лѣтъ за пѣзано зѣставъ поль-
скимъ попомъ и въ додатку
виѣство до Африки, заблу-
дивъ до вѣльной Америки...

— „DZENNIK CHICAGOSKI“
въ ч. 177. зъ 30. липня с. р.
мѣстать зъ Милытина до-
писъ (водпустове мѣсце въ
Галичинѣ), въ якѣй каже,
що сецесія (выхѣдъ) рускихъ
поселѣвъ зъ галицкого сой-
му не зикаламутила „neg-
desnych stosunkow“ межъ
Поляками и Русинами, бо
на руского Петра и Павла
бувъ ту водпустъ, а на нѣмъ
тлумы Поляковъ и Руси-
новъ и „karpanow obu ob-
rzadkow“. — Вачите, нашъ
„serdeczny i“ вже и святынь
выкористують, щоби покры-
вати свои політичны ша-
храйства! Рускй священни-
ки повинны надъ симъ за-
становитисѣ.

— Катови Бурѣвъ, лор-
дови Робертсови ухваливъ
англійскій парламентъ 500
тысячъ долларѣвъ нагороды
за „великій заслугъ“, водда-
ний въ бурекѣй войнѣ.

— Срашнее нещасте на-
вѣстило по разѣ другой дня
25. м. м. російскѣ мѣсто
Батумъ. Въ одномъ зъ ве-
ликихъ складѣвъ выбухо-
выхъ матеріяловъ, положѣ-
номъ въ самомъ осередку
мѣста, наступила експльо-
зія, яка на колькасѣхъ ме-
трѣвъ докруги знищила
вѣсь будынки и каменницѣ, а
подъ ихъ звалищами най-
шло грѣбъ болѣше якъ 100
людей. Мѣжъ погибшими
находятъ ся такожъ 30 сал-
датѣвъ и 3 офицерѣвъ.

— Довгий и завязтый
страйкъ въ фабрицѣ Farrer
Со. въ Ансоніи, Конн., що
тягнувъ ся водъ 20. мая с.
р. закончено въ мирной
дорозѣ. Попустили дещо ро-
бѣтники, мякшою зробила
сея компанія (розумѣсь зъ
мусу) и теперь фабрика
зновъ въ руху.

— Монастырь и 29 до-
мовъ згорѣли дня 29. м. м.
въ канадѣйскѣмъ мѣстѣ Мон-
тreal, на передмѣсткѣ, зва-
номъ La Prairie. Шкоду об-
числяютъ болѣше, якъ на
\$100,000.

— Вдова по нѣмецкѣмъ
цѣсарю Фридеріку и сестра
англійского короля Едварда
VII. лежить на смертельной
постели. Лѣкаръ твердитъ,
что еѣ конецъ близкій.

— Родина двѣрского га-
евого, Семена Поха, въ Кут-
ковцяхъ, тернопольского по-
вѣта (въ Галичинѣ), зложе-
на зъ 8 особѣ. навѣшписъ
14. м. м. ѣдовитыхъ грѣбѣвъ,
звездужала. Жена и стар-
шой сынъ гаевого померли,
а рѣшту родины, що мен-
ше спожила грѣбѣвъ, вѣспѣ-
ли водратувати.

— Бомы (волоцюги) на-
пали онѣгоды недалеко Йон-
керсѣ, Н. Й. двоухъ Руси-
новъ, котры въ нетверезѣмъ
станѣ вертали зъ погуля-
нки и дали имъ таку прочу-
ханку, що будутъ и вну-
камъ розповѣдати. Окромъ
того водобрали имъ 8 доля-
ровъ, здерли святочне убра-
не и голыхъ, носъ тупе-
каихъ святахъ, мусти до-
мовъ.

— Нову цукровню буду-
ють въ Вігокенѣ, Н. Дж.
коло Робокенъ. Знайде тамъ
занятѣ понадъ 200 робѣтни-
ковъ. Властитель Thomas
Crooks & Co.

— Василь Шимчукъ, зъ
Ставичинъ, пов. Коцманъ, Бу-
ковина, котрый минушюй
весны въ мѣсяци маю до-
ставъ ся до Ивановой хаты
на пѣти лѣтъ, хотѣя хутше
выйти на волю, повѣсьивъ
ся въ Stonewall, где водсе-
джувавъ кару. Оставивъ са-
ротама жену и четверо дѣ-
точокъ въ старѣмъ краю.
Ф. Т. С.

Пересторога.
До Винніпега (Канада) дня
23. юлія с. р. приѣхавъ зѣ
Спол. Державъ правосла-
вныи поплъ. Звертаю увагу
въ нѣхъ гр. кат. Русинѣвъ въ
Канадѣ, щоби вы не забу-
ли, дорогой братя, що вы не
цареславий, але що на ва-
шѣмъ чолѣ вырыто грубыми
буквами: Украинцевъ Русинъ;
отже колисье чекали дов-
пис, то чекайте еще менше,
а до насъ невдовзъ приѣде
нашъ священникъ.

Ф. Т. Стефанъ,
пр. ред. пер.

— Поименный выказъ чле-
новъ братства св. І. Крестителя зъ
Траверъ-Радометъ, Па., що на-
дѣсла на Р. Н. Домъ Емігр. квоту
\$15.00, а зложили слѣдуючы по 50ц.:
Всѣ. о. Мих. Балагъ, М. Ющакъ, Я. Ко-
пцѣль, Ів. Фариянъ, Л. Гусакъ, Т. Свѣтъ,
А. Галь, В. Мамрошъ, П. Пероганъ, П.
Ротко, М. Готко, Д. Чичмо, А. Семанъ-
пий, В. Кащакъ, С. Гайдошъ, В. Ющакъ,
П. Вирхольскій, Д. Юрчакъ, Т. Грива, П.
Подольскій, Т. Мако, А. Вереній, Н. Ве-
ренкій, Н. Семановъ, В. Шолистъ, Д. Грин-
ко, П. Рахель, М. Высковский, В. Сколей,
С. Смаръ.

К. Кирчѣвъ, секретарь.

Якъ Цапко правувавъ ся?

(Зѣ споминѣвъ агента „Свободы“.)

ДНОГО вечера ишовъ я колектувати за
„Свободу“, а було то въ зимѣ. Иду
собѣ за дорогомъ, ажъ тутъ напротивъ
мене стае якийсь чоловікъ.

— Слава Ісусу Христу, каже вѣнь.
— Слава во вѣки.
— Куда-жъ такъ идете? — пытае
Цапко, бо такъ той чоловікъ звавъ ся.

— Та колектувати грошѣ за „Свободу“. Може и
вы бы были ласкавы де-що дати?

— Ой Боже, адаво би ся, але кой не маю при со-
бі лемъ 3 талѣри, а адаво би ся дашто випити хоцъ рас-
на місяцъ... Але идѣтъ мой женѣ та она вамъ дашто дастъ.

— Олрайтъ, Цапку, я тамъ пойду, але перше маю
зайти тутъ до пару людей.

— Добрі, сказавъ Цапко.

Незадовго обѣйшовъ я тѣмъ „гавзы“ тай иду до Цап-
ка. Выходжу за мѣсто — ажъ тутъ щось ся рушае
била самою дорогомъ. Станувъ я, думаю, щоби то могло
бути, по хвили иду близше — ажъ тутъ лежить Цап-
ко у дичу (ровѣ), а собака двигѣе задву ногу надъ его
головою... Иду близше до него, собака стала брехати —
я зѣгнувъ ся по камѣнь, тай пѣсь вѣтъкъ. Тогды
завъ я Цапка за руку, хочу двигати, але где тамъ?
Волосе примерало до землѣ такъ, що не годевъ головы
двигнути. Що-жъ тутъ робити? Годѣ-жъ такъ лишати чо-
лѣвѣка отже тягну, ажъ волосе трѣщитъ, а его собака
такъ бреше, что ажъ страхъ. Двигнувъ я Цапка тай
водпроводивъ до дому. Дома жѣнка пытае:

— Де грошѣ?
— Та нема, хтоси хкрал; певно той, що мене
двигнулъ. Чекай, я его научу, лемъ піду до склаера; я
его научу!

Пойшовъ Цапко до скваера по варентъ, а скваеръ
пытае его:

— Якъ ваше мѣно?
— Та я і самъ не знаю; люде звутъ мене гвупий
Цапко.

— Та, що такого вамъ хто завинивъ?
— О, пане, гроши мѣ еден хкрал.
— А скѣлько?
— Та взялъ емъ 23 дуляри пейди, то нич немамъ.
— На маешь тутъ варентъ. А свѣдка маешь?
— О, естъ.
— Якъ его имя?
— Джекъ.
— А якъ прозвище?
— Та собака.
— Добре, — сказавъ скваеръ. — Справа буде зав-
тра о 1-ой годинѣ.

— Добрі, сказавъ Цапко.

— Якъ звѣстно зѣ справо-
здани урядового, Сп. Державъ
вывозятъ велику масу
товарѣвъ за границу, пла-
тятъ дорого за перевозъ
тыхъ-жъ и таки помимо того
всего продають ихъ тайше
Европейцѣмъ и другимъ лю-
демъ, якъ своимъ тутъ въ
Америцѣ. Оно выдаеь чуд-
нымъ, але справдѣ такъ
есть, то тому, що Амери-
канцѣ поставили дуже ве-
льку оплату за товарѣ при-
вожений сюда зъ заграницѣ;
отже зъ чужого краю нѣхто
его не донезе, а за те мы
тутъ въ дома мусимо пла-
тити за все стѣлько, скѣль-
ко панове компаністы намъ
прикажутъ.

— Михайло Ворса, зъ
села Товстенъке, пов. Гусѣ-
тинъ, Галичина, утопивъ ся
въ Valley River, упавши не-
осторожно зъ моста въ воду;
тѣла небѣщика не можъ най-
ти, бо вода велика, а и до
того дуже скоро. Ф. Т. С.

— А маешь за себе бейлъ 300 долларѣвъ?
— Естъ, сказавъ Цапко.
— Олрайтъ, то справа поде до корту — закончивъ
скваеръ.

Шукае Цапко адвоката. Пойшовъ вѣнь до повѣто-
вого мѣста, тамъ где есть кортъ (судъ) тай пытае кож-
дого чоловіка, чи не знае, де есть добрый адвокатъ,
але кождый каже, что не знае, тай иде Цапко дальше.
Ажъ тутъ надходить якийсь жидокъ. Побачивъ его
Цапко тай пытае:

— А ци не знате ви, пане, даде о добрімъ адукатѣ?
— А вамъ треба адукатъ?
— Такъ, сказавъ Цапко.
— Та-жъ я само дуже добре адукатъ — водповѣвъ
жидокъ.

— О-райтъ, каже Цапко, Господи слава Тобѣ. А же-
ль вы хочете?
— Я не знаю, яка справа...
— О, пане адукатъ, то такъ биво: Я ішолъ зъ мѣста
до дому, тай емъ троха спочилъ коло дорогомъ за мѣстомъ,
а тамтой гунцмутъ ішолъ за вномъ и кинулъ мене до бо-
лота, гроши менѣ укралъ и пнякомъ ня прозываетъ.
— Добрі, терзъ южъ знамъ якъ то биво, каже жидокъ.
То васъ буде коштувати 24 талѣримъ.
— Добрі, водповѣвъ Цапко, я дамъ; акуратъ тѣлю
мамъ.

— Дякую за гроши — сказавъ „адукатъ“. Мае-
те ся поставити на справу; хъ понедѣлокъ зачнутъ ся гран-
джюри.

Прийшовъ Цапко до суда тай сидѣть оденъ день,
другій день, ба сидѣть вѣнь уже и цѣлыи тыждень, а
его справы не чути. Сидѣть Цапко, не знае що тому
за причина, а вѣнци подумавъ:

— А, піду я за тымъ адукатомъ, опитати ся его.
Выйшовъ на мѣсто ажъ тутъ иде его „адукатъ“
тай пытае:

— А якже Цапку тое право?
— Ва, та нема ничего...
— А ви не знате, чѣмъ то вашого права нема? —
То я вамъ скажу: зато вашого права еще не биво, бо
еще шибениця не готова.

— На що шибениця? — пытае Цапко.
— Ес, а на що вінъ васъ прозываетъ пнякомъ? его му-
сятъ повѣсити за то.

— Такъ ему треба — потвердивъ Цапко.
— На другой місяцъ ваша справа буде напевно.
— Добрі, пане адукатъ.

Прийшовъ часъ, Цапко поставивъ ся на право.
Кричить судія:
— естъ тутъ Цапко?
— естъ.
— А чимъ тебе образивъ тамтой чоловікъ?
— Прошу пана судіи, кинулъ мене до болота і гро-
ши мѣ забралъ...
— А маешь ты на тое свѣдка?
— Такъ, маю. Моя собака видѣла, бо на нѣго такъ
брехала, що ажъ моя жѣнка чува...
— Ха-ха-ха, всѣ ся засмѣяли.
— Цапко мае заплатити коштѣвъ 35 долларѣвъ, ска-
завъ судія; а якъ не заплатитъ, то дѣстане 3 мѣсяцѣ
арешту.

— А за што? — пытае Цапко. За то, што мене
назвалъ пнякомъ?
— Тихо, крикнувъ судія. Верѣтъ его до Ивановой
хаты.

И взяли его полісмены, а Цапко собѣ заплакавъ,
на що его жидѣвскій адвокатъ выѣвъ.

На другой день мѣсьла жѣнка продати корову,
щоби своего мужа зъ арешту вымѣнати.
Такъ тѣа газдуютъ, що не читають „Свободы“.

С. К.

Руско-американскѣ народна пѣсня.

XXI.
Ужъ ся нашъ Францъ Йосифъ до розуму бере,
Що найкрасѣи мѣста Мискаль му відбере.
Видобравъ му Унгваръ, відбере Кошицѣ,
Во найліпшій хлопцѣ то суть въ Америцѣ.
Зачавъ ся Францъ Йосифъ въ конзулями радѣицѣ
Якъ ма млодыхъ хлопцѣвъ до краю спровадѣицѣ.
Конзуль му відписавъ, що зъ того не може —
Америка „фрі контри“, хто лемъ робѣцъ може.

Залпавъ В. Грешко, Olyphant, Pa.

УРИВОКЪ ЗЪ БЕСѢДЪ

при великой скляницѣ.

— Етъ, лишѣтъ мою че-
ревину, а послушайте лѣп-
ше, що пишуть въ новин-
кахъ.

— Ну, читай!

— Въ Галичинѣ е (пѣсля
новой конскрипціи) 915 ты-
сячъ 811 коней, 3 миліоны
700 тыс. 618 рогатихъ худо-
бы, 960 муловъ и „слѣвъ“, а...

— Такъ мало ослѣвъ??
— Такъ ту пише.
— О, то теперъ буде ихъ
значно болѣше...
— Чому, стрійку?
— Во ты тамъ ѣдѣшь...
— А колька бы васъ,
стрику, колола! Се таке ме-
нѣ за мое пиво, що вамъ
фундуе...
— Зачуваю, Лѣтку, що
хочешъ йти до краю.
— Такъ, стрійку.
— То зле хлопче, бо тамъ
схудне черевина. Польскі
шляхтичѣ, небоже, все зъ
ней выдумать...

— Етъ, лишѣтъ мою че-
ревину, а послушайте лѣп-
ше, що пишуть въ новин-
кахъ.

— Ну, читай!

— Въ Галичинѣ е (пѣсля
новой конскрипціи) 915 ты-
сячъ 811 коней, 3 миліоны
700 тыс. 618 рогатихъ худо-
бы, 960 муловъ и „слѣвъ“, а...

— Такъ мало ослѣвъ??
— Такъ ту пише.
— О, то теперъ буде ихъ
значно болѣше...
— Чому, стрійку?
— Во ты тамъ ѣдѣшь...
— А колька бы васъ,
стрику, колола! Се таке ме-
нѣ за мое пиво, що вамъ
фундуе...
— Зачуваю, Лѣтку, що
хочешъ йти до краю.
— Такъ, стрійку.
— То зле хлопче, бо тамъ
схудне черевина. Польскі
шляхтичѣ, небоже, все зъ
ней выдумать...

